

Sygn. akt I C 687/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta masłowska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2019 r. w Piszcu

sprawy z powództwa Gminy P.

przeciwko W. B.

o zapłatę

o r z e k a :

Powództwo oddala.

Sygn. akt I C 687/18 upr

UZASADNIENIE

Gmina P. w dniu 3 września 2018 roku wytoczyła powództwo przeciwko W. B. o zapłatę kwoty 5 234,39 złotych wraz z odsetkami:

- ustawowymi licznymi od dnia 02.10.2002r. do dnia 31.12.2015r. i ustawowymi za opóźnienie licznymi od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty - od kwoty 851,39 złotych,
- ustawowymi licznymi od dnia 02.08.2006r. do dnia 31.12.2015r. i ustawowymi za opóźnienie licznymi od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty - od kwoty 447,00 złotych,
- ustawowymi za opóźnienie licznymi od dnia 15.06.2017r. do dnia zapłaty - od kwoty 3 936,00 złotych.

Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że na podstawie umowy numer (...) z dnia 17.09.1991r. zawartej na okres od 17.09.1991r. do 30.12.1993r. i na podstawie umowy numer (...) z dnia 31.12.1993r. zawartej na okres od 01.01.1994r. do 30.12.1996r., pozwany W. B. dzierżawił część nieruchomości stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 745 m², położonej przy ulicy (...) w P., dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą numer (...), zabudowanej budynkiem, stanowiącej własność powódki. Wymienione wyżej umowy wygasły, a pozwany nie wydał przedmiotu dzierżawy. W związku z tym powódka dochodzi odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

Powódka podniosła, że pismem z 26 czerwca 2017 roku i z 6 czerwca 2018 roku wezwała pozwanego do dobrowolnej zapłaty, jednakże wezwania te pozostały bezskuteczne. Powódka wskazała, że na dochodzoną pozwem kwotę składa się:

- kwota 851,39 złotych wraz z odsetkami – należność za lata 2003-2005,
- kwota 447,00 złotych wraz z odsetkami – należność za rok 2006,
- kwota 3 936,00 złotych wraz z odsetkami – należność za lata 2007-2017.

Zarządzeniem z dnia 7 grudnia 2018 roku Sąd Rejonowy w Piszcu na wniosek powódki ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego W. B. kuratora w osobie E. B. będącej pracownikiem Sądu Rejonowego w Piszcu.

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 września 1991 roku pomiędzy Gminą P., a W. B. zawarta została umowa dzierżawy numer (...), na podstawie której Gmina P. oddała W. B. do używania i pobierania pożytków część nieruchomości stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 640 m², położonej przy ulicy (...) w P., dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą numer (...). Roczny czynsz dzierżawny ustalono na kwotę 9 600 000 złotych (przed denominacją złotego). Umowa została zawarta na okres od 17.09.1991r. do 30.12.1993r.

(dowód: umowa dzierżawy z 17.09.1991r. k. 7-8)

W dniu 31 grudnia 1993 roku pomiędzy Gminą P., a W. B. zawarta została umowa dzierżawy numer (...), na podstawie której Gmina P. oddała W. B. do używania i pobierania pożytków część nieruchomości stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 640 m², położonej przy ulicy (...) w P., dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą numer (...). Roczny czynsz dzierżawny ustalono na kwotę 3 200 000 złotych (przed denominacją złotego). Umowa została zawarta na okres od 01.01.1994r. do 30.12.1996r. i uległa rozwiązaniu wraz z upływem okresu, na który została zawarta.

(dowód: umowa dzierżawy z 31.12.1993r. k. 9-10)

Sąd zważył, co następuje:

Załączone do akt sprawy umowy dzierżawy numer (...) (k. 7-10) nie budzą wątpliwości Sądu, iż w okresie od 17.09.1991r. do 30.12.1996r. pozwany dzierżawił opisaną wyżej nieruchomość stanowiącą własność powódki.

Roszczenie powódki znajduje w prawdzie oparcie prawne w treści art. 225 k.c., jednakże nie podlega uwzględnieniu wobec nie udowodnienia jego wysokości.

Odnośnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Piszcu w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażające się w tezie: „Rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.)” (vide wyrok SN z 17.12.1996r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie również wyrok SA w Białymstoku z 21.10.2003r., I A Ca 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok SN z 07.10.1998r., II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

Strona powodowa, wbrew ciążącemu na niej obowiązkowi wynikającemu z art. 187 § 1 pkt 1¹ k.p.c., oraz pomimo zobowiązania przez Sąd (k. 48), nie wskazała wysokości rocznego czynszu za poszczególne lata bezumownego korzystania z przedmiotowej nieruchomości, poczynając od 2002 roku, ani terminów wymagalności tych poszczególnych opłat, co uniemożliwia poczynienie przez Sąd ustaleń co do wysokości roszczenia zasadniczego powódki oraz co do daty początkowej odsetek i ich wysokości.

Dlatego też, uznając roszczenie powódki za nieudowodnione, Sąd powództwo oddalił.